

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
93/C 238/01	Ecu — Rentesats, som Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde anvender på sine operationer i ecu for september 1993	1
93/C 238/02	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	2
93/C 238/03	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget for 1993 ved forordning (EØF) nr. 3917/92)	3
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
93/C 238/04	Domstolens kendelse af 12. juli 1993 i de forenede sager C-429/92 og C-25/93, Association bananière camerounaise »Assobacam« og Compagnie fruitière Import mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Bananer — Kommissionens beslutning om at bemyndige en medlemsstat til at træffe beskyttelsesforanstaltninger — annulationsøgsmål — afvisning</i>)	4
93/C 238/05	Sag C-332/93: Sag anlagt den 29. juni 1993 af David John Wilcox mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ...	4
93/C 238/06	Sag C-333/93: Sag anlagt den 29. juni 1993 af Harold Dennis Harvey, Adrian Dennis Harvey og Arthur Michael Johnstone Galsworthy mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 238/07	Sag C-356/93: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. juni 1993 af Bundesfinanzhof i sagen Techmeda Internationale Medizinisch-Technische Marketing- und Handels-GmbH & Co. KG mod Oberfinanzdirektion Köln.....	5
93/C 238/08	Sag C-359/93: Sag anlagt den 16. juli 1993 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	5
93/C 238/09	Sag C-361/93: Sag anlagt den 21. juli 1993 af John Edward Ward, David John Ward, Barbara Ward og Margaret Ruth Lewis mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
93/C 238/10	Sag C-362/93: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. maj 1993 af Pretura Circondariale di Caserta i sagen Antonio Pontillo mod selskabet Donatab Srl	6
93/C 238/11	Sag C-363/93: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. juli 1993 af Cour d'appel de Paris i sagen selskabet René Lancry mod Direction générale des douanes	7
93/C 238/12	Sag C-364/93: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. januar 1993 af Corte Suprema di Cassazione i sagen Antonio Marinari mod Lloyds Bank Plc og Zubaidi Trading Company	7
93/C 238/13	Sag C-366/93: Sag anlagt den 29. juli 1993 af Victor Edmund Sidford, Phillip James Sidford, Dorothy Anne Sidford, Martin Anthony Shallcross og Ann Jennifer Shallcross mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	7
93/C 238/14	Sag C-381/93: Sag anlagt den 3. august 1993 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	8

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

93/C 238/15	Forslag til Rådets forordning (EØF) om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel og forsendelse af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer	9
-------------	---	---

III *Oplysninger*

Kommissionen

93/C 238/16	Phare — Tilvejebringelse af kontorudstyr til Transportministeriet — Meddelelse om udbud fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på vegne af Rumæniens regering i forbindelse med Phare-programmet	15
-------------	---	----

Meddelelse (se omslagets tredje side)

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Rentesats, som Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde anvender på sine operationer i ecu: 7,50 % for september 1993

ECU (1)

1. september 1993

(93/C 238/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	41,0712	US-dollars	1,14804
Danske kroner	7,88763	Canadiske dollars	1,51278
Tyske mark	1,91471	Yen	121,004
Græske drakmer	270,295	Schweizerfrancs	1,69164
Spanske pesetas	153,849	Norske kroner	8,32905
Franske francs	6,70629	Svenske kroner	9,36286
Irske pund	0,820734	Finske mark	6,77805
Italienske lire	1831,87	Østrigske schilling	13,4746
Nederlandske gylden	2,15120	Islandske kroner	81,2585
Portugisiske escudos	195,408	Australske dollars	1,71991
Pund sterling	0,769724	Newzealandske dollars	2,07340

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telex (kaldenr. 21791) og en telefax (kaldenr. 296 10 97) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1). Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34). Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27). Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23). Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1). Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre

(93/C 238/02)

(Fastsat den 31. august 1993 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	ingen noteringer	Athènes	ingen noteringer
Patras	ingen noteringer	Heraklion	ingen noteringer
Requena	ingen noteringer	Patras	ingen noteringer
Reus	ingen noteringer	Alcázar de San Juan	ingen noteringer
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer ⁽¹⁾	Almendralejo	ingen noteringer
Bastia	ingen noteringer	Medina del Campo	ingen noteringer ⁽¹⁾
Béziers	2,856	Ribadavia	ingen noteringer
Montpellier	2,850	Vilafranca del Penedés	ingen noteringer
Narbonne	ingen noteringer	Villar del Arzobispo	ingen noteringer ⁽¹⁾
Nîmes	2,756	Villarrobledo	ingen noteringer ⁽¹⁾
Perpignan	ingen noteringer	Bordeaux	ingen noteringer
Asti	ingen noteringer	Nantes	ingen noteringer
Firenze	ingen noteringer	Bari	ingen noteringer
Lecce	ingen noteringer	Cagliari	ingen noteringer
Pescara	ingen noteringer	Chieti	ingen noteringer
Reggio Emilia	ingen noteringer	Ravenna (Lugo, Faenza)	ingen noteringer
Treviso	ingen noteringer	Trapani (Alcamo)	ingen noteringer
Verona (for de lokale vine)	ingen noteringer	Treviso	ingen noteringer
Repræsentativ pris	2,841	Repræsentativ pris	ingen noteringer ⁽¹⁾
R II			
Heraklion	ingen noteringer		
Patras	ingen noteringer		
Calatayud	ingen noteringer		
Falset	ingen noteringer		
Jumilla	ingen noteringer		
Navalcarnero	2,049		
Requena	ingen noteringer		
Toro	ingen noteringer ⁽¹⁾		
Villena	ingen noteringer ⁽¹⁾		
Bastia	ingen noteringer	A II	
Brignoles	ingen noteringer	Rheinpfalz (Oberhaardt)	32,920
Bari	ingen noteringer	Rheinhessen (Hügelland)	32,912
Barletta	ingen noteringer	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer ⁽¹⁾
Cagliari	ingen noteringer	Repræsentativ pris	32,915
Lecce	ingen noteringer		
Taranto	ingen noteringer		
Repræsentativ pris	2,049		
	ECU/HL		
R III		A III	
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer ⁽¹⁾	Mosel-Rheingau	ingen noteringer
		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer
		Repræsentativ pris	ingen noteringer

⁽¹⁾ Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget for 1993 ved forordning (EØF) nr. 3917/92)

(93/C 238/03)

I henhold til artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3832/90 ⁽¹⁾, forlænget for 1993 ved forordning (EØF) nr. 3917/92 ⁽²⁾, skal Kommissionen meddele, at følgende lofter er nået:

Løbenummer	Kategori	Oprindelse	Loftets størrelse
40.0010	1	Sri Lanka	2 261 tons
40.0040	4	Sri Lanka	1 883 000 stk.
40.0050	5	Brasilien	1 510 000 stk.
40.0120	12	Litauen	3 189 000 par
40.0320	32	Mexico	90 tons
40.0330	33	Filippinerne	242 tons
40.0350	35	Kina	53 tons
40.0390	39	Filippinerne	101 tons
40.0500	50	Indien	60 tons
40.0530	53	Kina	1 ton
40.0600	60	Pakistan	1 ton
40.0670	67	Bulgarien	43 tons
40.0670	67	Filippinerne	85 tons
40.0730	73	Malaysia	181 000 stk.
40.0910	91	Thailand	69 tons
40.0970	97	Brasilien	22 tons
40.1110	111	Venezuela	4 tons

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. L 396 af 31. 12. 1992, s. 1.

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS KENDELSE

af 12. juli 1993

i de forenede sager C-429/92 og C-25/93, Association bananière camerounaise »Assobacam« og Compagnie fruitière Import mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Bananer — Kommissionens beslutning om at bemyndige en medlemsstat til at træffe beskyttelsesforanstaltninger — annulations søgsmål — afvisning)

(93/C 238/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-429/92 og C-25/93, Association bananière camerounaise »Assobacam« og Compagnie fruitière Import ved advokat D. Larcena, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Fernand Entringer, 34A, rue Philippe II, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: E. Lasnet), støttet af Den Franske Republik (befuldmægtigede: P. Pouzoulet og C. de Sabins), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 2. december 1992 om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende beskyttelsesforanstaltninger over for importen af bananer med oprindelse i Republikken Cameroun og Elfenbenskysten ⁽²⁾, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray samt dommerne G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco, P. J. G. Kapteyn og D. A. O. Edward; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: J.-G. Giraud, den 12. juli 1993 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Sagerne afvises.

2. Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

3. *Intervenienten, Den Franske Republik, bærer sine egne omkostninger.*

Sag anlagt den 29. juni 1993 af David John Wilcox mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-332/93)

(93/C 238/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. juni 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af David John Wilcox, Manor Farm, Purton, Near Berkeley, Gloucestershire (Det Forenede Kongerige), ved solicitor William Neville, Burges Salmon, Narrow Quay House, Prince Street, Bristol, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss & Prussen, 15, Côte d'Eich.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

De sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøgeren

- 1) 527 199 £ i erstatning for de tab, sagsøgeren har lidt som følge af overtrædelserne af fællesskabsretten, jf. EØF-Traktatens artikel 215, stk. 2, eller et mindre beløb efter Domstolens skøn
- 2) rente af det tildendte beløb med en rentesats svarende til den i section 35A i Supreme Court Act 1981 fastsatte
- 3) sagsomkostninger
- 4) eventuelle yderligere beløb efter Domstolens skøn ud fra en samlet vurdering af sagen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-122/92 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 22 af 26. 1. 1993.

EFT nr. C 52 af 23. 2. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 37.

⁽¹⁾ EFT nr. C 165 af 2. 7. 1992, s. 3.

Sag anlagt den 29. juni 1993 af Harold Dennis Harvey, Adrian Dennis Harvey og Arthur Michael Johnstone Galsworthy mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-333/93)

(93/C 238/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. juni 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Harold Dennis Harvey, Higher Treludderow Farm, St Newlyn East, Cornwall (Det Forenede Kongerige), Adrian Dennis Harvey, Lower Treludderow Farm, St Newlyn East, Cornwall (Det Forenede Kongerige), og Arthur Michael Johnstone Galsworthy, Trewithen, Grampound Road, Truro, Cornwall (Det Forenede Kongerige), ved solicitor William Neville, Burges Salmon, Narrow Quay House, Prince Street, Bristol, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss & Prussen, 15, Côte d'Eich.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

De sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøgerne

- 1) 912 071 £ i erstatning for de tab, sagsøgerne har lidt som følge af overtrædelserne af fællesskabsretten, jf. EØF-Traktatens artikel 215, stk. 2, eller et mindre beløb efter Domstolens skøn
- 2) rente af det tilkendte beløb med en rentesats svarende til den i section 35A i Supreme Court Act 1981 fastsatte
- 3) sagsomkostninger
- 4) eventuelle yderligere beløb efter Domstolens skøn ud fra en samlet vurdering af sagen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-122/92 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 165 af 2. 7. 1992, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. juni 1993 af Bundesfinanzhof i sagen Techmeda Internationale Medizinisch-Technische Marketing- und Handels-GmbH & Co. KG mod Oberfinanzdirektion Köln

(Sag C-356/93)

(93/C 238/07)

Ved kendelse afsagt den 8. juni 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. juli 1993, har Bundes-

finanzhof i sagen Techmeda Internationale Medizinisch-Technische Marketing- und Handels-GmbH & Co. KG mod Oberfinanzdirektion Köln forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal Den Fælles Toldtarif — Den Kombinerede Nomenklatur 1991 — fortolkes således, at en som i denne kendelses grunde nærmere beskrevet vare i sæt til detailsalg — en såkaldt »Chemcard Cholesterol-test«, som anvendes til at fastslå kolesterolspejlet i blodplasma — bestående af testkort med påklæbet reagenspapirfelt (0,6 cm) som er afdækket med fiberduk fastsat på papir, lancetter, vat, mv., skal tariferes i pos. 3822 som »sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug«, idet testkortene i henhold til toldtariffens almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) må anses for varesættets karaktergivende bestanddel?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal Den Fælles Toldtarif da fortolkes således, at de karaktergivende testkort (spørgsmål 1) skal tariferes i pos. 4823 90 90 som »varer af papir — I andre tilfælde«?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, i hvilken position skal et varesæt, hvis karaktergivende bestanddel er testkort (spørgsmål 1), da tariferes?

Sag anlagt den 16. juli 1993 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-359/93)

(93/C 238/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 16. juli 1993 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 77/62/EØF⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 80/767/EØF⁽²⁾ og 88/295/EØF⁽³⁾, samt EØF-Traktatens artikel 30, idet de ordregivende myndigheder med henblik på leveringen af et »meteorological workstation system« i bekendtgørelsen⁽⁴⁾ hverken oplyste, hvilke personer der havde adgang til at overvære åbningen af buddene, eller angav dato, klokkeslæt og sted for åbningen, og idet de ordregivende myndigheder i udbudsbetingelserne havde anført mærket UNIX uden at give mulighed for et tilsvarende alternativ.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Artikel 9, stk. 5, i direktiv 77/62/EØF, som ændret ved direktiv 88/295/EØF, henviser til bilag III; bilagets litra A, nr. 7, er bindende.
- Artikel 7, stk. 6, i direktiv 77/62/EØF, som affattet ved direktiv 88/295/EØF, bestemmer, at tekniske specifikationer, som omtaler varer af et bestemt fabrikat, i det mindste skal ledsages af angivelsen »eller dermed ligestillet«.

⁽¹⁾ EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 18. 8. 1980, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 127 af 20. 5. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ Udbudsbekendtgørelse 91/S233 — 37730/NL, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. S 233 af 10. december 1991, s. 25.

Sag anlagt den 21. juli 1993 af John Edward Ward, David John Ward, Barbara Ward og Margaret Ruth Lewis mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-361/93)

(93/C 238/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. juli 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af John Edward Ward, David John Ward og Barbara Ward, alle Whitethorne Farm, Astbury, Near Congleton, Cheshire (Det Forenede Kongerige), og Margaret Ruth Lewis, Marsh House Farm, Congleton,

Cheshire (Det Forenede Kongerige), ved solicitor William Neville, Burges Salmon, Narrow Quay House, Prince Street, Bristol, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss & Prussen, 15, Côte d'Eich.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

De sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøgerne

- 1) 237 393 £ i erstatning for de tab, sagsøgerne har lidt som følge af overtrædelserne af fællesskabsretten, jf. EØF-Traktatens artikel 215, stk. 2, eller et mindre beløb efter Domstolens skøn
- 2) rente af det tilkendte beløb med en rentesats svarende til den i section 35A i Supreme Court Act 1981 fastsatte
- 3) sagsomkostninger
- 4) eventuelle yderligere beløb efter Domstolens skøn ud fra en samlet vurdering af sagen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-122/92⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 165 af 2. 7. 1992, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. maj 1993 af Pretura Circondariale di Caserta i sagen Antonio Pontillo mod selskabet Donatab Srl

(Sag C-362/93)

(93/C 238/10)

Ved kendelse afsagt den 14. maj 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 22. juli 1993, har Pretura Circondariale di Caserta i sagen Antonio Pontillo mod selskabet Donatab Srl forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er Rådets forordning (EØF) nr. 1738/91 af 13. juni 1991 om fastsættelse for 1991-høsten af målpriser, interventionspriser og præmier til købere af tobak i blade, afledte interventionspriser for tobak i baller, referencekvaliteter og produktionsområder samt de maksimale garantimængder og om ændring af forordning (EØF) nr. 1331/90⁽¹⁾ gyldig?

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. juli 1993 af Cour d'appel de Paris i sagen selskabet René Lancry mod Direction générale des douanes

(Sag C-363/93)

(93/C 238/11)

Ved dom afsagt den 7. juli 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. juli 1993, har Cour d'appel de Paris i sagen selskabet René Lancry mod Direction générale des douanes forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Var Rådet for De Europæiske Fællesskaber berettiget til ved beslutning af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer (89/688/EØF) ⁽¹⁾, der blev vedtaget i henhold til artikel 227, stk. 2, og artikel 235 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, at bemyndige Den Franske Republik til indtil den 31. december 1992 at opretholde den gældende særtoldordning, når henses til, at De Europæiske Fællesskabers Domstol i dom af 16. juli 1992 ⁽²⁾ i en præjudiciel sag fastslog, at særtolden («octroi de mer») er en afgift med tilsvarende virkning som told?

⁽¹⁾ EFT nr. L 399 af 30. 12. 1989, s. 46.

⁽²⁾ EFT nr. C 212 af 18. 8. 1992, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. januar 1993 af Corte Suprema di Cassazione i sagen Antonio Marinari mod Lloyds Bank Plc og Zubaidi Trading Company

(Sag C-364/93)

(93/C 238/12)

Ved kendelse afsagt den 21. januar 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. juli 1993, har Corte Suprema di Cassazione i sagen Antonio Marinari mod Lloyds Bank Plc og Zubaidi Trading Company forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal ved anvendelsen af kompetencereglen i artikel 5, nr. 3, i Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 efter Domstolens fortolkning af denne regel i dommen af 30. november 1976 i sag 21/76, ved »det sted, hvor skaden

er indtrådt« forstås alene det sted, hvor en skadetilføjelse, der har tilføjet personer eller ting fysisk skade, er foregået, eller omfatter disse ord også det sted, hvor det økonomiske tab, som sagsøgeren har været udsat for, er indtrådt?

Sag anlagt den 29. juli 1993 af Victor Edmund Sidford, Phillip James Sidford, Dorothy Anne Sidford, Martin Anthony Shallcross og Ann Jennifer Shallcross mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-366/93)

(93/C 238/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. juli 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Victor Edmund Sidford, Phillip James Sidford og Dorothy Anne Sidford, alle Bridzor Farm, Tisbury, Salisbury, Wiltshire (Det Forenede Kongerige), og Martin Anthony Shallcross og Ann Jennifer Shallcross, Wallmead Farm, Tisbury, Salisbury, Wiltshire (Det Forenede Kongerige), ved solicitor William Neville, Burges Salmon, Narrow Quay House, Prince Street, Bristol, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss & Prussen, 15, Côte d'Eich.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

De sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøgerne

- 1) 506 945 £ i erstatning for de tab, sagsøgerne har lidt som følge af overtrædelserne af fællesskabsretten, jf. EØF-Traktatens artikel 215, stk. 2, eller et mindre beløb efter Domstolens skøn
- 2) rente af det tilkendte beløb med en rentesats svarende til den i section 35A i Supreme Court Act 1981 fastsatte
- 3) sagsomkostninger
- 4) eventuelle yderligere beløb efter Domstolens skøn ud fra en samlet vurdering af sagen.

Søagsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-122/92 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 165 af 2. 7. 1992, s. 3.

Sag anlagt den 3. august 1993 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-381/93)

(93/C 238/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. august 1993 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Centre Wagner, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 1 i Rådets forordning nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande⁽¹⁾, idet den opretholder bestemmelser, hvorefter der ved ind- og udskibning af passagerer opkræves afgifter for et skibs benyttelse af havneanlæg på dens kontinentale territorium eller øterritorium, når passagererne kommer fra eller rejser til havne i en anden medlemsstat, mens der ved befordring mellem to havne på nationalt område kun opkræves afgifter ved indskibning fra den kontinentale havn eller øhavnen, ligesom der opkræves afgifter efter højere satser for passagerer, der kommer fra eller rejser til havne i en anden medlemsstat, end den sats, der anvendes for passagerer, der har en havn på det nationale område som bestemmelsessted.

⁽¹⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 1.

- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den franske afgiftsordning udgør en begrænsning af det princip om fri udveksling af tjenesteydelser, der inden for søtransport blev indført ved forordning (EØF) nr. 4055/86. Efter afgiftsordningen sondres der mellem

- søtransport mellem to franske havne, hvor der pålignes afgifter efter en lavere sats og kun i indskibningshavnen
- søtransport fra eller til en havn i en anden medlemsstat, hvor der pålignes afgift efter en højere sats og både i den franske ind- og udskibningshavn

og dette for den samme benyttelse af franske havneanlæg. Da én og samme benyttelse af havnen i Frankrig herved er dyrere, stilles udvekslingen af tjenesteydelser inden for søtransportområdet mellem Frankrig og en anden medlemsstat ringere i forhold til udvekslingen af tjenesteydelser inden for Frankrig.

Den undtagelse fra kravet om fri udveksling af tjenesteydelser, der indtil den 1. januar 1999 gælder for fast passager- og færgefart i Middelhavet og langs de franske kyster, gør ikke den omtvistede ordning med differentierede takster lovlig. Ifølge Kommissionen medfører retstilstanden tværtimod en yderligere forskelsbehandling mellem tjenesteydelser, der overskrider en grænse, og dem, der ikke gør det, idet redere fra andre medlemsstater kun har mulighed for at udføre søtransport mellem franske havne og havne i andre medlemsstater og i den forbindelse altid skal betale afgiften for de passagerer, der ind- og udskibes i Frankrig.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EØF) om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel og forsendelse af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

(93/C 238/15)

KOM(93) 329 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. august 1993)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3842/86 af 1. december 1986 om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning⁽¹⁾ har været i kraft siden 1. januar 1988; der bør drages konklusioner af erfaringerne med de første års anvendelse af ordningen med henblik på at forbedre dens virkemåde;

handelen med varemærkeforfalskede og piratkopierede varer skader i høj grad loyldige fabrikanter og handlende og vildleder forbrugerne; det bør i videst muligt omfang forhindres, at sådanne varer bliver bragt på markedet, og der bør med henblik herpå fastsættes foranstaltninger, der gør det muligt effektivt at imødegå denne ulovlige fremfærd, uden at den lovlige frie handel hæmmes; dette mål falder endvidere i tråd med de bestræbelser, der udfoldes i samme retning på internationalt plan;

hvis varemærkeforfalskede og piratkopierede varer indføres fra tredjelande, er det vigtigt at forbyde over-

gangen til fri omsætning heraf i Fællesskabet og at indføre en egnet fremgangsmåde, der sætter toldmyndighederne i stand til at gribe ind for at sikre overholdelsen af et sådant forbud under de bedst mulige betingelser;

toldmyndighedernes beføjelser til at gribe ind for at forbyde overgang til fri omsætning af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer bør også omfatte varer, der udføres fra Fællesskabet, og varer, der transporteres under en forsendelsesprocedure;

Fællesskabet bør tage hensyn til bestemmelserne i det udkast til aftale, der er forhandlet om i GATT, og de aspekter ved de intellektuelle ejendomsrettigheder, som vedrører handel, herunder handel med varemærkeforfalskede varer, og især de foranstaltninger, der skal træffes ved grænsen;

det bør fastsættes, at toldmyndighederne har kompetence til at træffe afgørelse om anmodninger om indgriben, der rettes til dem;

toldmyndighedernes indgriben bør bestå enten i at suspendere frigivelsen af varer til fri omsætning eller til udførsel af varer, som formodes at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, eller i at beslaglægge sådanne varer, når de transporteres inden for Fællesskabet under en forsendelsesprocedure, i det tidsrum, der er nødvendigt for at afgøre, hvorvidt der foreligger varemærkeforfalskning eller piratkopiering;

formålet med en sådan fremgangsmåde gør det ikke nødvendigt at fastsætte fællesskabsbestemmelser om, hvilken retlig myndighed der er kompetent til at afgøre, hvorvidt varer, som er angivet til fri omsætning eller til udførsel, eller som er beslaglagt under en forsendelsesprocedure, er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, eller om, hvilke nærmere regler der skal følges ved behandlingen af dette spørgsmål; da der ikke foreligger EF-bestemmelser på dette område, bør vedkommende

(¹) EFT nr. L 357 af 18. 12. 1986, s. 1.

kompetente myndighed endvidere, når den træffer afgørelse om spørgsmål, der er blevet forelagt den, henviser til de kriterier, som anvendes for at fastslå, hvorvidt varer, der er fremstillet i den pågældende medlemsstat, krænker intellektuelle ejendomsrettigheder;

det bør fastlægges, hvilke foranstaltninger der skal træffes med hensyn til varer, der angives til fri omsætning eller udførsel, eller som transporteres under en forsendelsesprocedure, hvis det fastslås, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede; sådanne foranstaltninger bør ikke alene bevirke, at de ansvarlige for handelen med varerne ikke får økonomisk fordel af transaktionen, men bør også effektivt forebygge yderligere transaktioner af samme art;

for at undgå alvorlige forstyrrelser af toldbehandlingen af varer, der indføres af rejsende i deres personlige bagage, bør denne forordnings anvendelsesområde ikke omfatte varer, der formodes at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, for så vidt de indføres fra tredjelande inden for de grænser, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne om indrømmelse af toldfrihed;

det er væsentligt at sikre, at de i denne forordning fastsatte fælles regler anvendes ensartet, og med henblik herpå at fastsætte en fællesskabsprocedure, hvorefter der inden for en passende frist kan fastsættes gennemførelsesbestemmelser til disse regler;

det bør bl.a. i lyset af erfaringerne fra anvendelsen af denne forordning undersøges, hvilke muligheder der foreligger for at udvide listen over intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af denne forordning;

følgelig bør forordning (EØF) nr. 3842/86 ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes,

a) på hvilke betingelser toldmyndighederne kan gribe ind over for varer, som angives til fri omsætning og

udførsel, og som formodes at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, eller når sådanne varer transporteres under en forsendelsesprocedure, og

b) hvilke foranstaltninger der skal træffes af de kompetente myndigheder med hensyn til sådanne varer, hvis det fastslås, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede.

2. I denne forordning forstås ved

a) *varemærkeforfalskede varer*:

— varer, herunder deres emballage, på hvilke der uden tilladelse er anbragt et varemærke, som er identisk med — eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra — et gyldigt registreret varemærke for varer af samme type, og som derved krænker den pågældende varemærkeindehavers rettigheder ifølge lovgivningen i Fællesskabet eller i den medlemsstat, der har anmodet toldmyndighederne om at gribe ind

— ethvert bomærke (logo), som, selv om det foreligger separat, befinder sig i samme situation som de i første led omhandlede varer

— ethvert værktøj, enhver skabelon eller ethvert lignende materiale, som alene er bestemt til fremstilling af et forfalsket varemærke eller en varemærkeforfalsket vare, forudsat at disse værktøjer, skabeloner eller materialer krænker indførselsmedlemsstatens lovgivning

— emballage, på hvilken der er anbragt varemærker for varemærkeforfalskede varer, og som foreligger separat og befinder sig i samme situation som de i første afsnit omhandlede varer

b) *piratkopierede varer*: varer, som er fremstillet, uden at indehaveren af ophavsretten eller de beslægtede rettigheder eller indehaveren af en rettighed til et design eller mønster (mønsterindehaveren), hvad enten det er registreret under national ret eller ej, eller en af denne gyldigt bemyndiget person i fremstillingslandet har samtykket heri, og som direkte eller indirekte er fremstillet på grundlag af et produkt, dersom fremstillingen af disse varer ville have krænket den pågældende rettighed ifølge fællesskabsretten eller lovgivningen i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anodet om at gribe ind

c) *rettighedsindehaver*: indehaveren af et i litra a) omhandlet varemærke og/eller af en af de i litra b) omhandlede rettigheder og enhver anden person, der er bemyndiget til at benytte dette varemærke og/eller rettigheder, eller disses stedfortræder

d) *forsendelse*: den procedure for ekstern forsendelse, der er omhandlet i artikel 91 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, hvorpå der er anbragt et varemærke med varemærkeindehaverens samtykke, eller som er beskyttet af en ophavsret, en beslægtet rettighed eller en mønsterrettighed og er fremstillet med rettighedsindehaverens samtykke, men som angives til fri omsætning eller udførsel uden disse rettighedsindehaveres samtykke.

Det samme gælder de i første afsnit omhandlede varer, som angives til fri omsætning eller udførsel, og som er fremstillet eller påført varemærke på andre betingelser end dem, der er aftalt med de pågældende rettighedsindehavere.

KAPITEL II

Forbud mod overgang til fri omsætning, udførsel og forsendelse af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Artikel 2

Det er forbudt at lade varer, om hvilke det efter fremgangsmåden i artikel 5 er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, overgå til fri omsætning, udføre eller transportere under en forsendelsesprocedure.

KAPITEL III

Anmodning om toldmyndighedernes indgriben

Artikel 3

1. I hver medlemsstat kan en rettighedsindehaver indgive skriftlig anmodning til den kompetente myndighed om at lade toldmyndighederne suspendere frigivelsen af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, der angives til fri omsætning eller udførsel, eller at lade toldmyndighederne beslaglægge sådanne varer, hvis de transporteres under en forsendelsesprocedure i den pågældende medlemsstat, hvis han har begrundet formodning om, at sådanne varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer påtænkes indført i, udført fra eller transporteret under en forsendelsesprocedure i medlemsstaten.

I denne artikel forstås ved »angives til fri omsætning« eller »til udførsel« såvel angivelser, der foretages skriftligt, som angivelser, der foretages mundtligt eller ved enhver anden handling.

2. En anmodning i henhold til stk. 1 skal indeholde:

- en så nøjagtig beskrivelse af varerne, at det er muligt for toldmyndighederne at genkende dem, og
- dokumentation for, at ansøgeren er indehaver af rettigheden for de pågældende varer.

Derudover skal rettighedsindehaveren give alle andre relevante oplysninger, som han råder over, og som gør det muligt for den kompetente myndighed at træffe afgørelse med fuldt kendskab til sagens omstændigheder, uden at disse oplysninger dog er en betingelse for, at anmodningen kan tages i betragtning.

Hvad angår piratkopierede varer, skal disse oplysninger i videst mulig udstrækning omfatte:

- det sted, hvor varerne befinder sig, eller det fastsatte bestemmelsessted
- forsendelsens eller kollienes identifikation
- varernes forventede ankomst- eller afsendelsesdato
- det benyttede transportmiddel
- importørens eller eksportørens identitet.

3. I anmodningen anføres det, i hvilket tidsrum der ønskes indgriben fra toldmyndighedernes side.

4. Det kan kræves, at ansøgeren betaler et gebyr til dækning af de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen. Gebyrets størrelse skal stå i rimeligt forhold til de afholdte udgifter og må ikke afholde ansøgeren fra at indgive anmodningen.

5. Den myndighed, hvortil der indgives en anmodning, som er affattet i overensstemmelse med stk. 2, træffer afgørelse og sender straks ansøgeren skriftlig underretning herom.

Imødekommes anmodningen, fastsætter nævnte myndighed, i hvilket tidsrum toldmyndighederne skal gribe ind. Denne periode kan på foranledning af rettighedsindehaveren forlænges af den myndighed, der traf den oprindelige afgørelse.

Afslag om at imødekomme en anmodning skal begrundes og kan ankes.

6. Medlemsstaterne kan, hvis rettighedsindehaverens anmodning imødekommes, eller hvis frigivelsen suspen-

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

deres for en sending varer, eller hvis varerne beslaglægges under en forsendelsesprocedure i medfør af artikel 5, stk. 1, kræve, at denne stiller sikkerhed:

- til dækning af sit eventuelle ansvar over for importøren, eksportøren eller de personer, der er berørt af forsendelsesproceduren, såfremt den fremgangsmåde, der iværksættes i henhold til artikel 5, stk. 1, ikke forfølges på grund af en handling eller undladelse fra rettighedsindehaverens side, eller hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke er varemærkeforfalskede eller piratkopierede
- med henblik på betaling af udgifter, der afholdes i henhold til denne forordning, i forbindelse med varernes opbevaring under toldkontrol i medfør af artikel 5.

Sikkerheden må ikke være af en sådan størrelse, at den afholder den pågældende fra at indlede eller iværksætte denne fremgangsmåde.

7. Rettighedsindehaveren skal underrette den i stk. 1 omhandlede myndighed, hvis rettigheden ikke længere er gyldigt registreret, eller hvis dens gyldighed er udløbet.

8. Medlemsstaterne udpeger den toldmyndighed, der er beføjet til at træffe afgørelse om den i denne artikel omhandlede anmodning.

Medlemsstaterne kan ud over den i første afsnit nævnte toldmyndighed udpege en anden myndighed som beføjet til at træffe afgørelse om anmodningen.

Artikel 4

Afgørelsen om at imødekomme en rettighedsindehavers anmodning meddeles straks de toldsteder i den pågældende medlemsstat, som vil kunne blive berørt i forbindelse med indførsel, udførsel eller forsendelse af de i anmodningen omhandlede varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer.

KAPITEL IV

Betingelserne for indgriben fra toldmyndighederne og den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet

Artikel 5

1. Et toldsted, der i henhold til artikel 4 underrettes om en afgørelse om at imødekomme en rettighedsindehavers anmodning, suspenderer frigivelsen af varer, der angives til fri omsætning eller udførsel, henholdsvis beslaglægger de varer, der transporteres under en forsendelsesprocedure, hvis det eventuelt efter samråd med ansøgeren konstateres, at de pågældende varer svarer til den beskrivelse af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, der er givet i nævnte afgørelse.

Toldstedet underretter straks den myndighed, der har truffet afgørelsen om anmodningen i overensstemmelse med artikel 4. Toldstedet eller den kompetente myndighed, der har truffet afgørelsen om anmodningen, underretter straks klareren og ansøgeren om deres indgriben. Uden at tilsidesætte hensynet til oplysningernes fortrolige karakter giver de ansøgeren, importøren, eksportøren eller de personer, der er berørt af forsendelsesproceduren, mulighed for at besigtige de varer, hvis frigivelse er suspenderet, eller som er blevet beslaglagt.

Toldstedet kan i forbindelse med undersøgelsen af varerne udtage prøver for at lette den videre behandling af sagen.

2. Gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor varerne er blevet angivet til fri omsætning eller udførsel, eller beslaglagt under en forsendelse, finder anvendelse

- a) for så vidt angår forelæggelse af sagen for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet, samt for så vidt angår omgående underretning af det i stk. 1 omhandlede toldsted om denne henvendelse, medmindre dette toldsted selv har foretaget henvendelsen
- b) for så vidt angår udarbejdelsen af den afgørelse, som denne myndighed skal træffe. Da der ikke foreligger EF-bestemmelser på området, er de kriterier, der skal lægges til grund for udarbejdelsen af denne afgørelse, de samme som dem, der anvendes til at fastslå, hvorvidt varer, der er fremstillet i den pågældende medlemsstat, krænker rettighedsindehaverens rettigheder. De afgørelser, som den kompetente myndighed træffer, skal begrundes.

Artikel 6

1. Hvis det i artikel 5, stk. 1, omhandlede toldsted ikke inden ti arbejdsdage regnet fra meddelelsen om suspensionen af frigivelsen eller om beslaglæggelsen er blevet underrettet om sagens forelæggelse for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet i henhold til artikel 5, stk. 2, eller ikke har fået meddelelse om, at der er truffet retsbevarende foranstaltninger af vedkommende myndighed, frigives varerne, hvis alle indførsels- eller udførselsformaliteter er opfyldt, eller beslaglæggelsen frafalder.

2. Når det drejer sig om varer, der formodes at krænke en mønsterrettighed, kan varernes ejer, importør eller modtager opnå, at varerne frigives, eller at beslaglæggelsen frafalder, ved at stille sikkerhed på betingelse af, at:

- det i artikel 5, stk. 1, omhandlede toldsted inden for den i stk. 1 nævnte frist er blevet underrettet, at sagen er blevet forelagt for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, og som er omhandlet i stk. 1
- den hertil beføjede myndighed ved udløbet af den nævnte frist ikke har truffet foreløbige foranstaltninger, og

— alle indførsels- eller udførselsformaliteter er blevet opfyldt.

Sikkerhedsstillelsen skal være tilstrækkelig til at beskytte rettighedsindehaverens interesser. Den er ikke til hinder for, at rettighedsindehaveren indbringer sagen for andre instanser. Sikkerhedsstillelsen frigives, når rettighedsindehaveren ikke gør brug af sin ret til at indbringe sagen for en domstol inden tyve arbejdsdage regnet fra den dag, hvor han modtog underretning om suspensionen af frigivelsen eller om beslaglæggelsen.

3. Betingelserne for oplagring af varerne i det tidsrum, hvor frigivelsen er suspenderet, eller de er beslaglagt, fastsættes af den enkelte medlemsstat.

KAPITEL V

Bestemmelser, der finder anvendelse på varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede

Artikel 7

1. Med forbehold af de øvrige retsmidler, der kan benyttes af varemærkeindehaveren, hvis det er fastslået, at varemærket er blevet forfalsket, eller af indehaveren af ophavsretten, den beslægtede rettighed eller mønsterretten, hvis det er fastslået, at rettigheden er blevet piratkopieret, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de kompetente myndigheder

- a) som hovedregel, og uden at der kan ydes nogen form for erstatning, kan tilintetgøre de varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, eller holde dem uden for de kommercielle kredsløb i medfør af bestemmelserne herom i den nationale lovgivning, således at det undgås at forvolde skade på rettighedsindehaveren
- b) i forhold til sådanne varer kan træffe enhver anden foranstaltning, der faktisk bevirker, at de ansvarlige for indførslen, udførslen eller forsendelsen af varerne ikke får økonomisk fordel af transaktionen.

Bl.a. følgende foranstaltninger anses ikke for at opfylde dette formål:

- genudførsel af de varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer i uforandret stand
- den blotte fjernelse af de varemærker, som ubeføjet er anbragt på de varemærkeforfalskede varer, undtagen i særlige tilfælde
- henførsel af varerne under en anden toldprocedure.

Desuden fastsætter hvert medlemsland sanktioner for at forhindre operationer af samme natur. Sådanne sank-

tioner bør være effektive, ikke gå ud over formålet med dem og have afskrækkende virkning.

2. De varemærkeforfalskede og piratkopierede varer kan eventuelt afstås til statskassen. I så fald finder stk. 1, litra a), anvendelse.

3. Uden at tilsidesætte hensynet til oplysningernes fortrolige karakter underretter det pågældende toldsted eller den kompetente myndighed på rettighedsindehaverens anmodning denne om navn og adresse på afsender, importør eller eksportør, fabrikant og modtager af varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, samt om mængden af de pågældende varer.

KAPITEL VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 8

1. Imødekomme af en anmodning, der er affattet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, giver i tilfælde af, at varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer ikke bemærkes ved et toldsteds kontrol, og frigivelsen derfor ikke suspenderes, eller at der ikke træffes foranstaltning til at afbryde forsendelsen i henhold til artikel 5, stk. 1, kun rettighedsindehaveren ret til erstatning i det omfang, det følger af vedkommende medlemsstats lovgivning.

2. Et toldsteds eller en anden kompetent myndigheds udøvelse af den kompetence, som er tillagt dem i forbindelse med bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, kan kun i det omfang, det følger af vedkommende medlemsstats lovgivning, påføre disse ansvar over for importøren, eksportøren eller enhver anden, der har en rettighed vedrørende varer, der er angivet til fri omsætning eller udførsel, eller som transporteres under en forsendelsesprocedure, selv om den pågældende har lidt tab på grund af deres indgriben.

3. Det civile ansvar, som eventuelt påhviler en rettighedsindehaver, afgøres i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de pågældende varer er blevet angivet til fri omsætning eller udførsel eller er blevet beslaglagt under en forsendelsesprocedure.

Artikel 9

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer uden erhvervsmæssig karakter, der indføres af rejsende i deres personlige bagage inden for de fastsatte grænser for indrømmelse af toldfrihed.

Artikel 10

De bestemmelser, der er nødvendige for denne forordnings anvendelse, vedtages efter proceduren i artikel 11.

Artikel 11

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 247 i forordning nr. 2913/92.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

3. Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende forbud mod overgang til fri omsætning mod udførsel og forsendelse af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat forelægger det.

Artikel 12

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle fornødne oplysninger om gennemførelsen af denne forordning.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse oplysninger.

Nærmere bestemmelser om udvekslingen af oplysninger fastlægges som led i gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 11, stk. 2 og 3.

Artikel 13

Senest to år efter denne forordnings ikrafttræden aflægger Kommissionen på grundlag af de i artikel 12 omhandlede oplysninger beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan ordningen fungerer, og foreslår eventuelt nødvendige ændringer og tilføjelser. En første evaluering udarbejdes i slutningen af det første år.

Artikel 14

Forordning (EØF) nr. 3842/86 ophæves.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Phare — Tilvejebringelse af kontorudstyr til Transportministeriet

Meddelelse om udbud fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på vegne af Rumæniens regering i forbindelse med Phare-programmet

(93/C 238/16)

Projekt betegnelse

Tilvejebringelse af kontorudstyr til Transportministeriet

1. Deltagelse og oprindelse

Deltagelse er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Albanien, Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Den Slovenske Republik, Slovenien, Den Tjekkiske Republik eller Ungarn.

De tilbudte leverancer skal have oprindelse i disse stater.

2. Vedrørende

Levering og installering af basis kontorudstyr (hard- og software) til Transportministeriet i Bukarest.

3. Udbudsmateriale

Det fuldstændige udbudsmateriale kan erhverves gratis fra:

- a) Ministry of Transport, attention Mr. Tancu, Deputy Director, 38, Dinicu Gorescu Ave., RO-Bucharest, telefax (401) 312 54 19.
- b) Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber, DG I - Operational Service Phare, attention Ms. Micheline Delalieux, rue de la Loi 200 (AN88-4/44), B-1049 Bruxelles, telefax (32-2) 295 75 02.
- c) Kontorer i Fællesskabet:
 - D-5313 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49) 228 53 00 90; Telefax (49) 530 09 50],
 - NL-2594 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151 [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 430 11; télécopieur (352) 43 01 44 33],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33) 1 40 63 38 38; télécopieur (33) 1 45 56 94 17],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 699 11 60; telefax (39-6) 679 16 58],

DK-1004 København, Højbrohus, Østergade 61, tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03,

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44-71) 222 81 22; facsimile (44-71) 222 09 00/81 20,

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353) 1 71 22 44; facsimile (353) 1 71 26 57],

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30) 1 724 39 82, τηλεφάξ (30) 1 724 46 20],

E-28001 Madrid, calle Serrano, 41, 5a planta [tel. (34-1) 435 17 00, 435 15 28; telefax (34-1) 576 03 87, 577 29 23],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351) 11 54 11 44; telefax (351) 11 55 43 97].

4. Tilbud

Skal være fremme senest den 19. 10. 1993 (10.00) lokal tid, i: Ministry of Transport, Att Mr Tancu, Deputy Director, 38, Dinicu Gorescu Ave, RO-Bucharest.

Tilbuddene vil blive åbnet offentligt den 19. 10. 1993 (12.00) lokal tid, på samme adresse.